

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

พ.ศ.2521

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ.2521

เป็นปีที่ 33 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2521

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

- (1) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2503
- (2) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2505
- (3) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2507
- (4) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2510
- (5) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 360 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515
- (6) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2517
- (7) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2519

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

ลักษณะ 1

บททั่วไป

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

ข้าราชการฝ่ายอัยการ หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรับราชการในสำนักงานอัยการสูงสุด โดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนในสำนักงานอัยการสูงสุด

ก.อ. หมายความว่า คณะกรรมการอัยการ

มาตรา 5 ข้าราชการฝ่ายอัยการ ได้แก่

- (1) ข้าราชการอัยการ คือ ข้าราชการผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการดำเนินคดีตามกฎหมายซึ่งบัญญัติว่าเป็น

อำนาจและหน้าที่ของพนักงานอัยการ

(2) ข้าราชการตุลาการ คือ ข้าราชการผู้มีหน้าที่ในทางตุลาการ

มาตรา 6 อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่งและการรับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการอัยการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

สำหรับข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น เมื่อเทียบกับตำแหน่งใดก็ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการตามตำแหน่งนั้น

อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่งและการรับเงินประจำตำแหน่ง ของข้าราชการตุลาการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่กำหนดไว้สำหรับข้าราชการพลเรือน

มาตรา 7 เพื่อประโยชน์ในการออมทรัพย์ของข้าราชการอัยการคณะรัฐมนตรีจะวางระเบียบและวิธีการให้กระทรวงการคลังหักเงินเดือนของข้าราชการอัยการไว้เป็นเงินสะสมก็ได้ โดยคิดดอกเบี้ยจากเงินสะสมนั้นไว้ในอัตราไม่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประเภทประจำของธนาคารพาณิชย์

เงินสะสมและดอกเบี้ยนี้ให้ยืมหรือให้กู้ยืมเพื่อดำเนินการตามโครงการสวัสดิการสำหรับข้าราชการอัยการตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา 8 ข้าราชการอัยการอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว ตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 9 (ยกเลิก)

มาตรา 10 ข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญหรือข้าราชการซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือพนักงานเทศบาลที่ไม่ใช่พนักงานเทศบาลวิสามัญ ซึ่งสอบคัดเลือกหรือทดสอบความรู้เพื่อบรรจุและ แต่งตั้งเป็นข้าราชการอัยการ ในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยได้ตามพระราชบัญญัตินี้หากประสงค์จะโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยเพื่อนับเวลาราชการหรือเวลาทำงานของตน ในขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลเป็นเวลาราชการของข้าราชการอัยการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยก็ให้กระทำได้โดยสำนักงานอัยการสูงสุดทำความตกลงกับเจ้าสังกัด

มาตรา 11 บำเหน็จบำนาญของข้าราชการอัยการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ข้าราชการอัยการผู้ใดถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการคณะรัฐมนตรีจะพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญก็ได้

มาตรา 12 เครื่องแบบของข้าราชการอัยการและระเบียบการแต่งให้ เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 13 วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการอัยการ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 14 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการและออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

คณะกรรมการอัยการ

มาตรา 15 ให้มีคณะกรรมการอัยการคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า ก.อ. ประกอบด้วย

(1) ประธานกรรมการ ซึ่งเลือกตั้งจากผู้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการอัยการมาแล้วในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอธิบดีกรมอัยการหรืออัยการสูงสุด หรือผู้ทรงคุณวุฒิในทางกฎหมาย ซึ่งเป็นผู้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการและเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป ทั้งนี้ ต้องไม่เคยเป็นสมาชิกหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองในระยะเวลาสิบปีที่ผ่านมา และไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภาหรือทนายความ

(2) อัยการสูงสุดเป็นรองประธาน

(3) รองอัยการสูงสุด อัยการพิเศษฝ่ายปริกษา อัยการพิเศษฝ่ายคดีและอัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ เป็นกรรมการอัยการ โดยตำแหน่ง และ

(4) กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิหกคนซึ่งข้าราชการอัยการที่ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ชั้น 2 ขึ้นไปเป็นผู้เลือกจาก

(ก) ข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนตั้งแต่ชั้น 4 ขึ้นไป และมีได้เป็นกรรมการอัยการโดยตำแหน่งอยู่แล้วสามคน

(ข) ผู้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการอัยการมาแล้ว และต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา กรรมการพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่ในพรรคการเมืองหรือทนายความ สามคน ให้ ก.อ. แต่งตั้งข้าราชการฝ่ายอัยการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ก.อ.

มาตรา 15 ทวิ ในการเลือกประธาน ก.อ. ตามมาตรา 15 (1) ให้กรรมการอัยการตามมาตรา 15 (2) (3) และ (4) ประชุมกันกำหนดรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรเป็นประธานไม่น้อยกว่าห้าชื่อส่งให้ข้าราชการอัยการผู้มีสิทธิเลือกตามมาตรา 15 (4) ทำการเลือกจากรายชื่อดังกล่าว เมื่อผลการเลือกเป็นประการใด ให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

มาตรา 15 ทรี ประธาน ก.อ. อยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และอาจได้รับเลือกเพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอีกได้ไม่เกินสองคราวติดต่อกัน

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ประธาน ก.อ. พ้นจากตำแหน่งเมื่อตาย ลาออก หรือขาดคุณสมบัติมาตรา 15 (1)

ในกรณีที่ประธาน ก.อ. พ้นจากตำแหน่งตามวาระ หรือพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่น ให้ดำเนินการเลือกให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พ้นจาก ตำแหน่ง

ในระหว่างที่ประธาน ก.อ. พ้นจากตำแหน่ง ให้รองประธาน ก.อ.ทำหน้าที่ประธาน ก.อ.

มาตรา 16 เมื่อจะมีการเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิให้ นายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่งหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง วิธีการเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ นายกรัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีประกาศชื่อผู้ได้รับเลือกในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 17 กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งได้คราวละสองปีและอาจได้รับเลือกใหม่

ถ้าตำแหน่งว่างลงก่อนถึงกำหนดวาระ ให้นายกรัฐมนตรีสั่งให้ดำเนินการเลือกซ่อม เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน นายกรัฐมนตรีจะไม่สั่งให้ดำเนินการเลือกซ่อมก็ได้ กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกซ่อมอยู่ในตำแหน่งได้เพียงวาระของผู้ที่ตนแทน

มาตรา 18 ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการอัยการว่างลง นอกจากการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามวาระ และมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการโดยรีบด่วน ก็ให้กรรมการอัยการที่เหลือดำเนินการไปได้แต่ต้องมีกรรมการอัยการพอที่จะเป็นองค์ประชุม

มาตรา 19 กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ครบกำหนดวาระ
- (2) ตาย
- (3) ลาออก
- (4) เป็นกรรมการอัยการโดยตำแหน่ง หรือพ้นจากตำแหน่งข้าราชการอัยการ ในกรณีที่ เป็นกรรมการอัยการ

ตามมาตรา 15 (4) (ก)

- (5) กลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการอัยการ ในกรณีที่ เป็นกรรมการอัยการตามมาตรา 15 (4) (ข)

(6) ไปเป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกรัฐสภา ซึ่งมาจากการเลือกตั้งกรรมการพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง หรือทนายความ

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่า กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ใดพ้นจากตำแหน่งกรรมการอัยการหรือไม่ *ให้อัยการสูงสุดเสนอ ก.อ. เพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา 20 การประชุมของ ก.อ. ต้องมีกรรมการอัยการมาประชุมไม่น้อยกว่าเจ็ดคนจึงเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานและรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการอัยการในที่ประชุมเลือกกรรมการอัยการคนหนึ่งเป็น ประธาน

หากกรรมการอัยการ โดยตำแหน่งว่างลง หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้รักษาราชการแทน หรือผู้รักษาราชการในตำแหน่งตามกฎหมาย ทำหน้าที่กรรมการอัยการแทนในระหว่างนั้น

ในการประชุมของ ก.อ. ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับกรรมการอัยการผู้ใด โดยเฉพาะ ผู้นั้น ไม่มีสิทธิเข้าประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ก.อ. มีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยระเบียบการประชุมและการลงมติมาตรา 21 ในกรณีที่ ก.อ. มีหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ให้อัยการสูงสุดเป็นผู้เสนอเรื่องต่อ ก.อ. แต่ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิกรรมการอัยการคนหนึ่งคนใดที่จะเสนอ

มาตรา 22 ก.อ.มีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการให้ทำการใด ๆ แทนได้

ลักษณะ 3

ข้าราชการอัยการ

หมวด 1

การบรรจุ การแต่งตั้ง และการเลื่อนขั้นเงินเดือน

มาตรา 23 ตำแหน่งข้าราชการอัยการมีดังนี้ อัยการสูงสุด รองอัยการสูงสุด อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา อัยการพิเศษฝ่ายคดี อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ อัยการพิเศษฝ่าย อัยการพิเศษประจำเขต อัยการพิเศษประจำกรม อัยการจังหวัด ประจำกรม อัยการจังหวัด อัยการประจำกรม รองอัยการจังหวัด อัยการประจำกอง อัยการจังหวัดผู้ช่วย และอัยการผู้ช่วย

นอกจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง อาจให้มีตำแหน่งข้าราชการอัยการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงได้ ตำแหน่งดังกล่าวจะเทียบตำแหน่งใดตามวรรคหนึ่งให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

การกำหนดตำแหน่งและการเทียบตำแหน่งตามวรรคสองต้องได้รับความเห็นชอบของ ก.อ.

มาตรา 24 ข้าราชการอัยการให้ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งดังต่อไปนี้

- (1) อัยการสูงสุด ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น 8
- (2) รองอัยการสูงสุด ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น 7
- (3) อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา อัยการพิเศษฝ่ายคดี อัยการพิเศษ ฝ่ายวิชาการ อัยการพิเศษฝ่าย และอัยการพิเศษ ประจำเขต ให้ได้รับเงินเดือนชั้น 6
- (4) อัยการพิเศษประจำกรม ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น 5
- (5) อัยการจังหวัดประจำกรม และอัยการจังหวัด ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น 4
- (6) อัยการประจำกรม และรองอัยการจังหวัด ให้ได้รับเงินเดือนชั้น 3
- (7) อัยการประจำกอง และอัยการจังหวัดผู้ช่วย ให้ได้รับเงินเดือนชั้น 2
- (8) อัยการผู้ช่วย ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น 1

สำหรับข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น เมื่อเทียบกับตำแหน่งใดก็ให้ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งนั้น

ในกรณีข้าราชการอัยการได้เลื่อนตำแหน่ง ให้รับเงินเดือนในชั้นที่สูงขึ้นตามตำแหน่ง และให้ได้รับเงินเดือนในอัตราขั้นต่ำของชั้นนั้น แต่ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำของชั้นที่เลื่อนขึ้น ก็ให้ได้รับเงินเดือนในชั้นของชั้นนั้น ซึ่งมีจำนวนเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่ในกรณีที่เงินเดือนในชั้นของชั้นที่เลื่อนขึ้นไม่มีจำนวนที่เท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่ก็ให้ได้รับเงินเดือนในชั้นซึ่งมีจำนวนสูงมากกว่าเงินเดือนที่ได้รับอยู่น้อยที่สุด

มาตรา 24 ทวิ (ยกเลิก)

มาตรา 25 การบรรจุบุคคลเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วย *ให้นายกรัฐมนตรี หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง โดยวิธีการสอบคัดเลือกตามความในหมวด 2 แห่งลักษณะนี้ แต่ถ้าผู้ใด

(1) สอบไล่ได้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมายจากต่างประเทศโดยมีหลักสูตรการศึกษาเดียวไม่น้อยกว่าสามปี ซึ่ง ก.อ. เทียบว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และสอบไล่ได้ตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

(2) สอบไล่ได้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมายจากต่างประเทศโดยมีหลักสูตรการศึกษาหลักสูตร

เดียวไม่น้อยกว่าสองปี หรือหลายหลักสูตรรวมกันไม่น้อยกว่าสองปี ซึ่ง ก.อ.เทียบว่า ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และสอบไล่ได้ตาม หลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และได้ประกอบวิชาชีพตามที่ระบุไว้ในมาตรา 33 (1) (ค) เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(3) สอบไล่ได้เป็นธรรมศาสตร์บัณฑิต หรือนิติศาสตร์บัณฑิตและสอบไล่ได้ชั้นเกียรตินิยมตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และได้ประกอบวิชาชีพตามที่ระบุไว้ในมาตรา 33 (1) (ค) เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือ

(4) สอบไล่ได้ปริญญาโทหรือปริญญาเอกทางกฎหมายในประเทศไทย และสอบไล่ได้ตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และได้ประกอบวิชาชีพตามที่ระบุไว้ในมาตรา 33 (1) (ค) เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

เมื่อ ก.อ. พิจารณาเห็นว่า เป็นผู้มีความสมบัติตามมาตรา 33 (2) ถึง(12) และได้ทำการทดสอบความรู้ในวิชากฎหมายแล้ว เห็นสมควรที่จะให้เข้ารับราชการ *ก็ให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีสั่งบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยได้ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และอัตราส่วนของจำนวนผู้สอบคัดเลือกได้ตามที่ ก.อ.กำหนด

การบรรจุบุคคลเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ให้บรรจุให้ได้รับเงินเดือนในอัตราขั้นต่ำของชั้น

มาตรา 26 อัยการผู้ช่วยที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการ จังหวัดผู้ช่วยจะต้องได้รับการอบรมจากกรมอัยการมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผลของการอบรมเป็นที่พอใจของ ก.อ.ว่าเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและความ ประพฤติเหมาะสมที่จะเป็นอัยการจังหวัดผู้ช่วย

อัยการผู้ช่วยซึ่งได้รับการอบรมจากสำนักงานอัยการสูงสุดมาแล้วหนึ่งปีแต่ผลของการอบรมยังไม่เป็นที่พอใจของ ก.อ.ว่าเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและความ ประพฤติเหมาะสมที่จะเป็นอัยการจังหวัดผู้ช่วย ก็ให้ได้รับการอบรม จากสำนักงานอัยการสูงสุดต่อไปอีกหนึ่งปี เมื่อครบกำหนดดังกล่าวแล้วหากผลของการอบรมยังไม่เป็นที่พอใจของ ก.อ. ให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการ

ในระหว่างเวลาปีแรกที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการจังหวัดผู้ช่วยหากปรากฏว่าผู้ได้รับแต่งตั้งไม่เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งต่อไป (2) ให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีด้วยความเห็นชอบของ ก.อ. มีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการ

มาตรา 27 การแต่งตั้งข้าราชการอัยการให้ดำรงตำแหน่งนอกจากตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ให้รัฐมนตรีเสนอ ก.อ. โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถความรับผิดชอบ ประวัติการปฏิบัติราชการของบุคคลนั้นเทียบกับงานในตำแหน่งข้าราชการอัยการที่จะได้รับแต่งตั้งนั้น ๆ เพื่อให้ความเห็นชอบก่อนเมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว จึงนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

มาตรา 28 การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการอัยการในชั้นหนึ่ง ๆ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้สั่งเลื่อน ในเมื่อได้รับความเห็นชอบของ ก.อ. แล้ว โดยปกติปีละหนึ่งขั้น โดยคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณงานของตำแหน่งและผลของงานที่ได้ปฏิบัติมา การรักษาวินัย ตลอดจนความสามารถ และความอดสาหะในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.อ. กำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.อ. กำหนด ให้ออกเป็นกฎกระทรวง

มาตรา 29 การโอนข้าราชการอัยการไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการ โดยให้ได้รับเงินเดือนไม่

สูงกว่าในขณะที่โอน ให้รัฐมนตรีสั่งได้ เมื่อข้าราชการอัยการผู้นั้นยินยอม และ ก.อ.เห็นชอบ

การโอนข้าราชการอัยการ ไปเป็นข้าราชการพลเรือน หรือข้าราชการ ฝ้ายอื่น ให้รัฐมนตรีสั่งได้ เมื่อข้าราชการอัยการผู้นั้นยินยอม และ ก.อ.เห็นชอบ

(วรรคสามของมาตรา 29 ยกเลิก)

มาตรา 30 การโอนข้าราชการตุกรการมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการอัยการโดยให้ได้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าในขณะที่โอนมา อาจทำได้เมื่อ ก.อ.เห็นชอบ แต่ข้าราชการตุกรการผู้นั้นอย่างน้อยต้องเคยเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการประจำกอง หรืออัยการจังหวัดผู้ช่วยมาแล้ว

มาตรา 31 ข้าราชการอัยการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งข้าราชการอัยการ ไปโดยมิได้มีความผิด หรือมีมลทินหรือ มัวหมองในราชการ หรือไปรับราชการใน กระทรวงทบวงกรมอื่นเมื่อจะกลับเข้ารับตำแหน่งข้าราชการอัยการ โดยรับเงินเดือนไม่สูงกว่าขณะพ้นจากตำแหน่งข้าราชการอัยการ ถ้าไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 33 (2) ถึง (12) ก็ให้รัฐมนตรีสั่งบรรจุได้เมื่อ ก.อ.เห็นชอบ

มาตรา 32 ข้าราชการอัยการผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหาร โดยไม่มีความเสียหายและประสงค์จะกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการอัยการ โดยรับเงินเดือน เท่าที่ได้รับอยู่ขณะที่ไปรับราชการทหาร ให้ยื่นคำขอภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร ในกรณีเช่นว่านี้ ให้รัฐมนตรีสั่งบรรจุได้เมื่อ ก.อ. เห็นชอบ แต่ถ้าจะบรรจุให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าขณะที่ไปรับราชการทหารให้บรรจุได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ซึ่ง ก.อ.จะได้อำหนด

หมวด 2

การสอบคัดเลือก

มาตรา 33 ผู้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ และ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (1) (ก) สอบไล่ได้เป็นธรรมศาสตร์บัณฑิต หรือนิติศาสตร์บัณฑิต หรือ สอบไล่ได้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมายจากต่างประเทศ ซึ่ง ก.อ. เทียบว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี
- (ข) สอบไล่ได้ตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และ
- (ค) ได้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายเป็นข้าราชการตุลาการ จำศาล รองจำศาล เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าพนักงานบังคับคดี พนักงานคุมประพฤติ นายทหารเหล่าพระธรรมนูญ หรือทนายความ หรือได้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายอย่างอื่นตามที่ ก.อ. กำหนด ทั้งนี้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปีและให้ ก.อ. มีอำนาจออกระเบียบกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพนั้น ๆ ด้วย
- (2) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (3) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี
- (4) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (5) เป็นสามัญสมาชิกแห่งเนติบัณฑิตยสภา

- (6) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (7) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินส่วนตัว
- (8) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งให้พักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ หรือตามกฎหมายอื่น
- (9) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการหรือรัฐวิสาหกิจ
- (10) ไม่เป็นผู้เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (11) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือมีกายหรือจิตใจไม่เหมาะสมที่จะเป็นข้าราชการอัยการ หรือเป็นโรคที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง และ
- (12) เป็นผู้ที่คณะกรรมการแพทย์มีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ซึ่ง ก.อ. จะได้กำหนดได้ตรวจร่างกายและจิตใจแล้ว และ ก.อ. ได้พิจารณารายงาน ของแพทย์ เห็นว่าสมควรรับสมัครได้
- ให้ ก.อ. มีอำนาจวางระเบียบเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือกก่อนที่จะรับสมัครได้
- มาตรา 34 ให้ ก.อ. มีอำนาจกำหนดหลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือกตามมาตรา 33 ตลอดจนวางเงื่อนไขในการรับสมัครเมื่อสมควรจะมีการสอบคัดเลือกเมื่อใด ให้กรมอัยการเสนอต่อ ก.อ. ให้ ก.อ. จัดให้มีการสอบคัดเลือก เมื่อได้มีการสอบใหม่ และได้ประกาศผลของการสอบแล้ว บัญชีสอบคัดเลือกคราวก่อนเป็นอันยกเลิก
- มาตรา 35 ผู้สอบคัดเลือกที่ได้คะแนนสูงให้ได้รับบรรจุเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยก่อนผู้ที่ได้รับคะแนนต่ำลงมาตามลำดับแห่งบัญชีสอบคัดเลือก หากได้คะแนนเท่ากันให้ใช้วิธีจับสลากเพื่อจัดลำดับที่ระหว่างผู้ที่ได้คะแนนเท่ากันนั้น
- ผู้สอบคัดเลือกได้ผู้ใด หากขาดคุณสมบัติหรือลักษณะข้อใดข้อหนึ่งตามมาตรา 33 หรือเป็นบุคคลที่ ก.อ. เห็นว่ามีชื่อเสียงหรือความประพฤติหรือเหตุอื่น ๆ ที่ไม่เหมาะสมจะเป็นข้าราชการอัยการ ผู้นั้นเป็นอันหมดสิทธิเข้ารับราชการตามผลของการสอบคัดเลือกนั้น

หมวด 3

การพ้นจากตำแหน่ง

- มาตรา 36 ข้าราชการอัยการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ
- (1) ตาย
 - (2) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
 - (3) ได้รับอนุญาตให้ลาออก
 - (4) โอนไปรับราชการทางอื่น
 - (5) ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร
 - (6) ถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา 26 หรือมาตรา 37 หรือมาตรา 39
 - (7) ถูกสั่งลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก

การพ้นจากตำแหน่งของข้าราชการอัยการ เว้นแต่ตำแหน่งอัยการผู้ช่วยหากเป็นกรณีตาม (1) (2) หรือ (3) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบแต่ถ้าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตาม (4) (5) (6) หรือ (7) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่ง พระบรมราชโองการดังกล่าวให้มีผลตั้งแต่วันโอนหรือวันออกจากราชการแล้วแต่กรณี

มาตรา 37 ผู้ได้รับบรรจุเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด หากภายหลังปรากฏต่อ ก.อ. ว่าขาดคุณสมบัติตามมาตรา 25 หรือมาตรา 33 ตั้งแต่ก่อนได้รับการบรรจุ ให้รัฐมนตรีด้วยความเห็นชอบของ ก.อ. สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้น ได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้วให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา 38 ข้าราชการอัยการผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งเพื่อให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีเป็นผู้พิจารณาเมื่อ นายกรัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีสั่งอนุญาตแล้วให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่ข้าราชการอัยการขอลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

นอกจากกรณีตามวรรคสอง ถ้านายกรัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินสามเดือนนับแต่วันขอลาออกก็ได้

มาตรา 39 เมื่อนายกรัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจาก นายกรัฐมนตรีเห็นสมควรให้ข้าราชการอัยการผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน เหตุทุพพลภาพ หรือเหตุรับราชการนาน ตามกฎหมาย

ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้ทำได้ด้วยความเห็นชอบของ ก.อ. แต่การให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน ให้ทำได้เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(1) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในลักษณะ 4 หมวด 2 แล้วไม่ได้ความเป็นสัจจะว่ากระทำผิดที่จะต้องถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก แต่ผู้นั้นมีมลทินหรือมัวหมอง จะให้รับราชการต่อไป จะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(2) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดบกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่สมควรที่จะให้คงเป็นข้าราชการอัยการต่อไป

(3) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้โดยสม่ำเสมอ แต่ไม่ถึงเหตุทุพพลภาพหรือ

(4) เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา 33 (2) หรือ (11) หรือเป็นสมาชิกรัฐสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้ง หรือเป็นข้าราชการการเมืองเว้นแต่กรณีตามมาตรา 29 วรรคสาม

ลักษณะ 4

วินัย การรักษาวินัย และการลงโทษ

หมวด 1

วินัย

มาตรา 40 ข้าราชการอัยการต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนจักต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด 3 แห่งลักษณะนี้

มาตรา 41 ข้าราชการอัยการต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

มาตรา 42 ข้าราชการอัยการจะเป็นกรรมการพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมืองไม่ได้

ในการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภา หรือผู้แทนทางการเมืองอื่นใด ข้าราชการอัยการจะเข้าเป็นตัวแทนทำการ ร่วมทำการ หรือสนับสนุนในการโฆษณาหรือชักชวนใด ๆ ไม่ได้

มาตรา 43 ข้าราชการอัยการต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบกฎหมาย ห้ามมิให้ขัดขืนหลีกเลี่ยง ถ้าไม่เห็นพ้องด้วยกับคำสั่งนั้นจะเสนอความเห็นคัดค้านเป็นหนังสือก็ได้ แต่ต้องเสนอโดยด่วน และเมื่อได้คัดค้านดังกล่าวแล้วผู้บังคับบัญชามีได้สั่งถอนหรือแก้คำสั่งที่ส่งไปผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม แต่ให้ผู้บังคับบัญชาริบรายงานขึ้นไปยัง⁽¹⁾ อัยการสูงสุดตามลำดับ

ในการปฏิบัติราชการ ห้ามมิให้กระทำการข่มขู่ผู้บังคับบัญชาเหนือตนเว้นแต่จะได้รับอนุญาต

มาตรา 44 ข้าราชการอัยการต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความระมัดระวังมิให้เสียหายแก่ราชการ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

มาตรา 45 ข้าราชการอัยการต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาการรายงาน โดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องบอกถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

มาตรา 46 ข้าราชการอัยการต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้ ข้าราชการอัยการต้องไม่ประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพ หรือกระทำการกิจการใดอันเป็นการกระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ หรือเสื่อมเสียถึงเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ข้าราชการอัยการต้องไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือที่ปรึกษากฎหมายหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนบริษัท

ข้าราชการอัยการต้องไม่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐในทำนองเดียวกัน เว้นแต่จะได้รับการอนุมัติจาก ก.อ.

มาตรา 47 ข้าราชการอัยการต้องไม่กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว เช่น ประพฤติตนเป็นคนเสเพล มีหนี้สินรุงรัง เสพของมีเงินเมามจนไม่สามารถครองสติได้ เล่นการพนันเป็นอาจิม กระทำความผิดอาญา หรือกระทำการอื่นใด ซึ่งความประพฤติหรือการกระทำดังกล่าวแล้วอาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการ

มาตรา 48 ข้าราชการอัยการต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก และให้ความสงเคราะห์ต่อประชาชนผู้มาติดต่อในกิจการอันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า

ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยามบุคคลใด ๆ และต้องสุภาพเรียบร้อยต่อประชาชน

มาตรา 49 ข้าราชการอัยการต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

มาตรา 50 ข้าราชการอัยการต้องสุภาพเรียบร้อยและรักษาความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ และต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่ราชการ

มาตรา 51 ข้าราชการอัยการต้องรักษาความลับของทางราชการ

มาตรา 52 ผู้บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายอัยการผู้ใดรู้ว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัยแล้วไม่จัดการสอบสวนพิจารณาและดำเนินการตามความในหมวด 2 และหมวด 3 แห่งลักษณะนี้ หรือตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ พลเรือน แล้วแต่กรณี หรือไม่จัดการลงโทษตามอำนาจและหน้าที่หรือจัดการ ลงโทษโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

หมวด 2

การรักษาวินัย

มาตรา 53 เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดถูกกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำความผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการสอบสวนชั้นต้นโดยมิชักช้า

วิธีการสอบสวนชั้นต้นจะทำ โดยให้ผู้มีกรณีเกี่ยวข้องชี้แจงเรื่องราวเป็นหนังสือ หรือ โดยบันทึกเรื่องราวและความเห็นก็ได้

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สอบสวนชั้นต้นแล้ว เห็นว่า ข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามมาตรา 63 แต่ถ้าเห็นว่าเป็นกรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามมาตรา 54 หรือมาตรา 56 แล้วแต่กรณี แต่ถ้าเกินอำนาจของตนให้รายงานไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปตามลำดับเพื่อดำเนินการตามควรแก่กรณี

มาตรา 54 ข้าราชการอัยการผู้ใดซึ่งผู้บังคับบัญชาเห็นว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่มีโทษถึงไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก ให้ผู้บังคับบัญชาต่อไปนี้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นอย่างน้อยสามคน เพื่อทำการสอบสวน คือ

- (1) ประธาน ก.อ. สำหรับข้าราชการอัยการทุกชั้น
- (2) อัยการสูงสุด สำหรับข้าราชการอัยการซึ่งได้รับเงินเดือนชั้น 1 และชั้น 2

กรรมการตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้าราชการอัยการ

ในการสอบสวนนั้น คณะกรรมการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหา และรายละเอียดเท่าที่มีอยู่ให้ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยทราบ และต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้เสร็จ โดยเร็วกำหนดอย่างช้าไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง ถ้ามีความจำเป็น ซึ่งจะสอบสวนไม่ทันภายในกำหนดนั้นก็ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่ครั้งเป็นเวลา ไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังสอบสวนไม่เสร็จ จะขยายเวลาต่อไปอีกได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้แต่งตั้ง

หลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวกับการสอบสวนให้เป็นไปตามที่ ก.อ. กำหนดเมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้รายงานเสนอความเห็นต่ออัยการสูงสุด โดยให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาตามลำดับได้แสดงความเห็นเสียก่อนด้วย ถ้าคณะกรรมการหรือผู้บังคับบัญชาดังกล่าว หรืออัยการสูงสุด เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย ก็ให้อัยการสูงสุดทำการเห็นรายงานไปยัง ก.อ.เมื่อ ก.อ.ได้พิจารณาเห็นสมควรลงโทษ ไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ จึงให้ประธาน ก.อ. สั่งไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการต่อไป

ในกรณีข้าราชการอัยการถูกฟ้องคดีอาญา จะใช้คำพิพากษาถึงที่สุดของศาลประกอบการพิจารณาของ ก.อ. โดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

มาตรา 55 ให้กรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วยคือ

(1) เรียกให้กระทรวงทบวงกรม หน่วยราชการ หรือรัฐวิสาหกิจชี้แจงข้อเท็จจริงส่งเอกสารและหลักฐาน ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(2) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา 56 ข้าราชการอัยการผู้ใด กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.อ.กำหนด หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือต่อคณะกรรมการสอบสวน ประธาน ก.อ.จะพิจารณาลงโทษโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบของ ก.อ.ก่อน

มาตรา 57 ข้าราชการอัยการผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่าง ร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่า จะให้อยู่ในหน้าที่ราชการระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาจะเป็นการเสียหายแก่ราชการจะสั่งให้พักราชการก็ได้

ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจให้พักราชการ คือ

(1) ประธาน ก.อ. สำหรับข้าราชการอัยการทุกชั้น

(2) อัยการสูงสุด สำหรับข้าราชการอัยการซึ่งได้รับเงินเดือนชั้น 1 และชั้น 2

การให้พักราชการนั้น ให้พักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา หรือตลอดเวลาที่คดียังไม่ถึงที่สุดเมื่อสอบสวนพิจารณาเสร็จแล้ว หรือคดีถึงที่สุดแล้ว ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้พักราชการมิได้กระทำความผิดและไม่มียุติโทษ หรือมีหมองใจให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งให้พักราชการสั่งให้รับราชการตามเดิม เงินเดือนของผู้ถูกสั่งให้พักราชการดังกล่าว ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา 58 ข้าราชการอัยการผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจาก ตำแหน่งข้าราชการอัยการไปแล้ว ก็อาจมีการสอบสวนหรือพิจารณาเพื่อลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามลักษณะนี้ได้ เว้นแต่ข้าราชการอัยการผู้นั้นจะพ้นจากตำแหน่งเพราะตาย

หมวด 3

การลงโทษ

มาตรา 59 โทษผิดวินัยมี 5 สถาน คือ

- (1) ไล่ออก
- (2) ปลดออก
- (3) ให้ออก
- (4) งดบำเหน็จความชอบ
- (5) ภาคทัณฑ์

การสั่งลงโทษข้าราชการอัยการในสถานไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกนั้นจะกระทำมิได้เมื่อได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามที่บัญญัติไว้ในหมวด 2 แห่งลักษณะนี้แล้ว

มาตรา 60 การไล่ออกนั้น ประธาน ก.อ.จะสั่งลงโทษได้ เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังต่อไปนี้

- (1) ทูจริตต่อหน้าที่ราชการ
- (2) ทำความผิดอาญาและต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (3) ต้องคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายทูจริตตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย
- (4) เปิดเผยความลับของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
- (5) ละทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- (6) ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย และการขัดคำสั่งนั้นอาจเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
- (7) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
- (8) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา 61 การปลดออกนั้น ประธาน ก.อ. จะสั่งลงโทษได้ เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่ยังไม่ถึงขนาดที่จะต้องถูกไล่ออกจากราชการ หรือถึงขนาดที่จะต้องไล่ออกแต่มีเหตุอันควรลดหย่อน

มาตรา 62 การให้ออกนั้น ประธาน ก.อ.จะสั่งลงโทษได้ เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงขนาดที่จะต้องถูกปลดออก หรือถึงขนาดที่จะต้องถูกปลดออก แต่มีเหตุอันควรลดหย่อน

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรานี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

มาตรา 63 ข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง และผู้บังคับบัญชาสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่าสมควรลงโทษเพียงสถานงดบำเหน็จความชอบเป็นเวลาไม่เกินสามปี หรือถ้ามีเหตุสมควรปรานี จะลงโทษเพียงภาคทัณฑ์โดยจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้ ก็ให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับถึงอัยการสูงสุดเพื่อเสนอ ก.อ. เมื่อ ก.อ. พิจารณาเห็นสมควรลงโทษสถานใด ก็ให้รายงานไปยังประธาน ก.อ. เพื่อสั่ง

มาตรา 64 ในคำสั่งลงโทษ ให้แสดงว่าผู้รับโทษนั้นกระทำความผิดวินัยในกรณีใดตามมาตราใด
 มาตรา 65 ถ้าปรากฏว่าคำสั่งลงโทษทางวินัยได้ส่งไปโดยผิดหลงให้ประธาน ก.อ. มีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เป็นคุณแก่ผู้ถูกลงโทษได้ แต่การแก้ไขเปลี่ยนแปลงเช่นว่านี้ จะต้องได้รับอนุมัติจาก ก.อ. ก่อน
 การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ภายใน กำหนดสองปีนับแต่วันสั่งลงโทษ

ลักษณะ 5

ข้าราชการธุรการ

มาตรา 66 ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการธุรการ ให้สำนักกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ มาใช้บังคับตำแหน่งข้าราชการอัยการใดเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาข้าราชการธุรการ โดยเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งใด ให้กำหนดโดยกฎ ก.พ.

บทเฉพาะกาล

มาตรา 67 ให้กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งอยู่ในตำแหน่งในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคงอยู่ในตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะได้มีการเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 68 ผู้ใดเป็นข้าราชการอัยการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2503 อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการอัยการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปโดยให้ได้รับเงินเดือนในอัตราเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่ เว้นแต่ผู้ที่ได้รับเงินเดือนไม่ถึงขั้นต่ำของชั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนขั้นต่ำของชั้นนั้น

มาตรา 69 ผู้ใดเป็นข้าราชการธุรการสามัญตามพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2503 อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการธุรการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

มาตรา 70 ผู้ใดเป็นข้าราชการธุรการวิสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2503 อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการธุรการวิสามัญต่อไป และให้นำมาตรา 116 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 71 ข้าราชการฝ่ายอัยการผู้ใดกระทำความผิดวินัย ในขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2503 ใช้บังคับ และผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้ดำเนินการสอบสวนแล้ว ถ้าการสั่งและการสอบสวนพิจารณาที่ได้กระทำไปแล้วถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ให้ถือว่าเป็นอันสมบูรณ์ถ้ากรณียังค้างระหว่างการสอบสวน ก็ให้ดำเนินการสอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ แต่การพิจารณาและการสั่งลงโทษให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 72 ผู้ที่ได้ยื่นใบสมัครเข้าเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงถือคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2503

ผู้ที่ ก.อ. ได้ลงมติให้รับเข้าเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยได้ตามมาตรา 14 และผู้สอบคัดเลือกได้ตามมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2503 ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงมีสิทธิได้รับบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยต่อไป

มาตรา 73 ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญที่จะได้ประกาศใช้ตามรัฐธรรมนูญ การปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2520 มิให้นำความในมาตรา 39 (4) ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการการเมืองมาใช้บังคับ แก่ข้าราชการอัยการ

มาตรา 74 เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาบรรจุบุคคลซึ่งเคยรับราชการและออกจากราชการไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รับราชการ ให้ปรับเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการให้เข้าชั้น และขึ้นตามบัญชีที่ใช้ บังคับอยู่ในวันที่กลับเข้ารับราชการ

ในกรณีที่ผู้ข้าราชการเป็นผู้ซึ่งออกจากราชการก่อนมีการปรับอัตราเงินเดือน ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2507 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2510 ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 360 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515 หรือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2517 ให้ปรับเงินเดือนที่ผู้นั้น ได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการ ตามพระราชบัญญัติและประกาศนั้น ๆ เสียก่อน แล้วจึงปรับเงินเดือนตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่มีการปรับเงินเดือนของผู้ที่กลับเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้วยังปรากฏว่าผู้เข้ารับราชการได้รับเงินเดือนไม่ถึงขั้นค่าของชั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.อ.เป็นผู้พิจารณาว่าผู้นั้นสมควรได้รับการบรรจุในชั้นหรือขั้นใด ทั้งนี้ ก.อ. จะกำหนดให้ได้รับเงินเดือนในชั้นที่ต่ำกว่าขั้นค่าของชั้นเป็นกรณีเฉพาะรายก็ได้

มาตรา 75 ข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญหรือข้าราชการซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือพนักงานเทศบาลที่ไม่ใช่พนักงานเทศบาลวิสามัญซึ่งสอบคัดเลือก หรือทดสอบความรู้เพื่อบรรจุและ แต่งตั้งเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วยได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2503 และเจ้าสังกัดได้ทำความตกลงกับกรมอัยการให้โอนมาบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้นับเวลาราชการหรือเวลาทำงานของตนขณะที่เป็นราชการ หรือพนักงานเทศบาลเป็นเวลาราชการของข้าราชการอัยการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา 76 ในระหว่างที่ยังมิได้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ และกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐเพื่อให้มีผลบังคับรวมถึงข้าราชการฝ่ายอัยการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าข้าราชการฝ่ายอัยการเป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการและกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาลและพนักงานองค์การของรัฐต่อไป

มาตรา 77 ในระหว่างที่ยังมิได้ตราพระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง ก.พ. ข้อกำหนด ข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ก.พ. ข้อกำหนด ข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษามาใช้บังคับ โดยอนุโลมเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี

อัตรابัญชีท้ายฯ (ยกเลิก)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2503 ได้ใช้บังคับมานานแล้วแม้จะได้ปรับปรุงแก้ไขมาหลายครั้ง ก็ยังมีบทบัญญัติหลายมาตราไม่เหมาะสมกับกาลสมัย และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการบริหารงานบุคคลในปัจจุบัน สมควรจะได้ปรับปรุงแก้ไขเสียใหม่ อันจะทำให้ราชการของกรมอัยการดำเนินไปได้ผลดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

บทเฉพาะกาล

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2521 (มาตรา 5)

มาตรา 5 การปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการให้เข้าขั้นและขั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข 1 ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด แต่ทั้งนี้ จะต้องไม่ต่ำกว่าขั้นและขั้นที่ข้าราชการอัยการผู้นั้นดำรงอยู่และได้รับอยู่เดิม

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2521 (มาตรา 6)

มาตรา 6 เพื่อประโยชน์ในการบรรจุบุคคลซึ่งเคยเป็นข้าราชการอัยการและออกจากราชการ ไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับกลับเข้ารับราชการให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการให้ตรงกับขั้นและขั้น ตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ที่ใช้อยู่ในขณะกลับเข้ารับราชการ และให้นำ มาตรา 74 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2521 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2521

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการที่ปรับปรุงใหม่ไม่ได้ส่วนสัมพันธ์กับอัตราเงินเดือนของข้าราชการประเภทอื่น ๆ ที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว สมควรแก้ไขอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2524 (มาตรา 5)

มาตรา 5 ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ข้าราชการอัยการได้รับเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข 2 ท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการที่ได้รับตามบัญชี

อัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข 2 ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2521 ให้เข้าชั้นและขั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนดังกล่าว ตามบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัตินี้

เมื่อได้ปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการตามวรรคหนึ่งแล้วข้าราชการอัยการผู้ใดได้รับเงินเดือนต่ำกว่าขั้นต่ำของชั้น เมื่อจะพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนในปีงบประมาณต่อไป ให้ปรับให้ข้าราชการอัยการผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงขึ้น 1 ขั้น ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ของปีงบประมาณนั้นแล้วจึงพิจารณาเลื่อน ขั้นเงินเดือนประจำปีตามปกติ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2524 (มาตรา 6)

มาตรา 6 เพื่อประโยชน์ในการบรรจุบุคคลซึ่งเคยเป็นข้าราชการอัยการ และออกจากราชการ ไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ กลับเข้ารับราชการ ให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการให้ตรงกับชั้นและขั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัตินี้ที่ใช้อยู่ในขณะกลับเข้ารับราชการ และให้นำมาตรา 74 วรรคสอง และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2521 และมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2521 มาใช้บังคับโดยอนุโลมด้วย

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2524

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่ได้สัมพันธ์กับอัตราเงินเดือนของข้าราชการประเภทอื่น สมควรแก้ไขอัตราเงินเดือนข้าราชการ อัยการให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2531 (มาตรา 5)

มาตรา 5 การปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการให้เข้าชั้นและขั้นเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ บัญชี ก. บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ บัญชี ข. บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ บัญชี ค. หรือบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ บัญชี ง. ท้ายพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณีให้เป็นไปตามบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการและตามระยะเวลาที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

เมื่อปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการตามวรรคหนึ่งแล้ว เฉพาะข้าราชการอัยการผู้ได้รับเงินเดือนต่ำกว่าขั้นต่ำหรือสูงกว่าขั้นสูงของชั้น ให้ได้รับเงินเดือนในขั้นตามที่กำหนดไว้ในบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ

ข้าราชการอัยการซึ่งได้เลื่อนตำแหน่งนับแต่วันปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการตามวรรคหนึ่ง ถ้าได้รับเงินเดือนต่ำกว่าขั้นต่ำของชั้นที่ได้เลื่อนตามบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ ให้ได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำ ของบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ แต่ถ้าได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำของชั้นที่ได้เลื่อนตามบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ ก็ให้ได้รับเงินเดือนในขั้นที่ได้รับอยู่

ผู้ที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยนับแต่วันปรับ อัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำตามบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ

การรับเงินเดือนในขั้นต่อ ๆ ไปของข้าราชการอัยการตามวรรคสองวรรคสาม และวรรคสี่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2531 (มาตรา 6)

มาตรา 6 การปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการตามมาตรา 5 ให้มีผลเป็นการปรับขึ้นเงินเดือนข้าราชการอัยการที่ได้รับอยู่ตามไปด้วย

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2531 (มาตรา 7)

มาตรา 7 เพื่อประโยชน์ในการบรรจุบุคคลซึ่งเคยเป็นข้าราชการอัยการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2521 และออกจากราชการไปก่อนวันที่บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการตามพระราชบัญญัตินี้ มีผลใช้บังคับ กลับเข้ารับราชการ ให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการให้เข้าขั้นและขึ้นเงินเดือนตามบัญชีกำหนดการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา 5 และให้นำมาตรา 74 วรรคสอง และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2521 และมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2524 มาใช้บังคับโดยอนุโลมด้วย

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2531 (มาตรา 8)

มาตรา 8 ในระหว่างที่ยังมิได้ตราพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการบัญชี ก. ตามมาตรา 6 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2521 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้นำบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการ หมายเลข 3 ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2521 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2524 มาใช้บังคับไปพลางก่อน

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2531

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการในบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2521 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2524 ได้ใช้มาเป็นเวลานาน ไม่เหมาะสมกับสภาพของตำแหน่งและภาวะการครองชีพในปัจจุบัน จำเป็นต้องกำหนดจำนวน ขึ้นเงินเดือน อัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการแต่ละชั้น และปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการเสียใหม่ รวมทั้งให้มีการให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนแต่ละบัญชี ได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 49

โดยที่ ได้มีประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 47 จัดตั้งสำนักงานอัยการสูงสุดขึ้นเป็นส่วนราชการภายใต้การกำกับดูแลของนายกรัฐมนตรี โดยให้อธิบดีอัยการอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกรมอัยการกระทรวงมหาดไทยไปเป็นของสำนักงานอัยการสูงสุด ในการนี้จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการให้สอดคล้องกันหัวหน้าคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติจึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้ [รก.

2534/37/55พ.]

ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 49 (ข้อ 7)

ข้อ 7 ให้แก้ไขคำว่า รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี หรือคำว่า รัฐมนตรี ใน มาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 38 และมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2521 เป็น นายกรัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี และแก้ไขคำว่า รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี หรือคำว่า รัฐมนตรี ในมาตรา 27 มาตรา 54 มาตรา 56 มาตรา 57 มาตรา 60 มาตรา 61 มาตรา 62 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2521 เป็น ประธาน ก.อ.

ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 49 (ข้อ 8)

ข้อ 8 ให้แก้ไขคำว่า อธิบดี และ รองอธิบดี ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2521 เป็น อัยการสูงสุด และ รองอัยการสูงสุด ตามลำดับ

ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 49 (ข้อ 9)

ข้อ 9 ให้นายกรัฐมนตรีสั่งให้มีการเลือกประธานกรรมการอัยการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ และในระหว่างที่ยังมิได้เลือกประธานกรรมการอัยการ ให้รองประธานกรรมการอัยการทำหน้าที่ประธานกรรมการอัยการ

ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 49 (ข้อ 10)

ข้อ 10 ภายใต้อำนาจมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2521 ให้กรรมการข้าราชการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่ประกาศใช้บังคับ ยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2535 (มาตรา 8)

มาตรา 8 เพื่อประโยชน์ในการบรรจุบุคคลซึ่งเคยเป็นข้าราชการ อัยการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2521 และออกจากราชการไปก่อนวันที่บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการตามพระราชบัญญัตินี้ มีผลใช้บังคับ กลับเข้ารับราชการ ให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการให้เข้าชั้นและขั้นเงินเดือนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา 3 และให้นำมาตรา 74 วรรคสองและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2521 และมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2531มาใช้บังคับโดยอนุโลมด้วย

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2535

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการกำหนดตำแหน่งและชั้นเงินเดือนของข้าราชการอัยการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2521 ยังไม่เหมาะสม และอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการในบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการอัยการ พ.ศ.2521 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2531 ไม่สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผู้บริโภค และยังไม่สอดคล้องกับอัตราค่าจ้างในกลุ่มวิชาชีพต่าง ๆ ทั้ง ๆ ที่ข้าราชการอัยการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพในทางกฎหมาย มีหน้าที่บริหารงานกระบวนการยุติธรรม ให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชน และรักษาผลประโยชน์ของรัฐ ซึ่งนับว่าเป็นอำนาจหน้าที่ที่มีความสำคัญยิ่ง ประกอบกับขณะนี้ได้มีการปรับปรุงโครงสร้างอัตราเงินเดือนข้าราชการฝ่ายอื่น ๆ ให้เหมาะสม จึงเห็นสมควรปรับปรุงกำหนดจำนวนชั้นและชั้นอัตราเงินเดือนของข้าราชการอัยการเสียใหม่ และเห็นควรกำหนดให้มีเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการด้วยเพื่อความเหมาะสมกับสภาวะค่าครองชีพในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2538

มาตรา 8 ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.2521 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2538

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2538

เหตุผล:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการแยกบัญชีอัตราเงินเดือนและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการอัยการไปบัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งซึ่งเป็นกฎหมาย เฉพาะแล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้